

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 2863 / C4 / 3581

Data: 25.09.2025

I. Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 63516/11.09.2025, depusă de SRL, cu sediul în Șoseaua de Centura DN 2, km 112+0,17, stânga, ..., județul, CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată convențional de doamna avocat cu sediul profesional în str. Constantin Garoflid nr. 5, ..., județul, ales pentru comunicarea actelor de procedură, privind procedura simplificată pentru atribuirea contractului de lucrări „Stație de apă și foraje puțuri”, cod CPV principal 45262220-9, cu data-limită de depunere a ofertelor 04.03.2025, anunț de participare nr. /20.01.2025, organizată de Comuna, prin primăria sa, cu sediul în str. Principală nr. 47, comuna, județul, în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat, în esență, anularea rezultatului procedurii de atribuire și obligarea autorității la reevaluarea ofertelor, cu stabilirea în mod legal a ofertei câștigătoare.

II. La 22.09.2025, ... SRL, cu sediul în satul Șipotu, nr. 502, comuna, județul, CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată legal de domnul - administrator și convențional de domnul - avocat, cu sediu ales pentru comunicarea actelor de procedură la cabinetul avocatului, str. Drumul Lunca Ilvei nr. 39, apartament 4, sectorul 3, București, a înaintat cererea de intervenție accesorie în sprijinul autorității contractante înregistrată la Consiliu cu nr. 66226/23.09.2025, prin care solicită respingerea contestației și obligarea societății contestatoare la plata cheltuielilor ocazionate de intervenție.

Contestația și cererea de intervenție vor fi soluționate împreună, având în vedere dispozițiile art. 67 alin. (1) și art. 123 alin. (1) C. proc. civ. și pentru motive care țin de economie procedurală.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

III. Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ofertantul SRL reclamă decizia autorității contractante Comuna, prin primăria sa, de respingere ca inacceptabilă și neconformă a ofertei sale și de declarare câștigătoare a ofertei asocierii, în cadrul procedurii de atribuire menționată în partea introductivă, învederând în motivare că decizia autorității contractante este vădit nelegală și contradictorie. Motivarea integrală a contestației se regăsește în fișierul „[...../00159] contestatie SRL.pdf”, postat de autoritate în SEAP la 15.09.2025, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare nr. /20.01.2025. Reproducerea în cuprinsul deciziei a ansamblului motivării nu se justifică, din moment ce întreaga contestație poate fi vizualizată liber și gratuit în SEAP de către orice persoană interesată. Sintetizarea de mai sus nu prejudiciază nici părțile și nici terții, din moment ce oricine are la dispoziție spre vizualizare și descărcare, prin intermediul SEAP, întreaga contestație. Desigur, motivarea completă va fi avută în vedere de membrii completului la adoptarea soluției.

IV. În punctul său de vedere nr. 8500/18.09.2025 asupra contestației, înregistrat la Consiliu cu nr. 65435/19.09.2025, autoritatea contractantă susține în apărare că oferta SRL a inclus cheltuieli nesolicitate și nefundamentate, mutate arbitrar în cap. 6.2 „Probe tehnologice și teste”, capitol care nu făcea parte din valoarea estimată a contractului, ceea ce a dus la o majorare artificială a prețului cu 487.137,60 lei, fără TVA. Prin această conduită, contestatoarea a propus de fapt o „contraofertă”. Unele costuri erau deja acoperite de furnizori, ceea ce ar fi generat o dublă decontare. Punctul de vedere se regăsește în fișierul „[...../00160] Punct de vedere contestatie.pdf”, postat de autoritate în SEAP la 24.09.2025, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare.

V. Prin cererea de intervenție accesorie în interesul autorității contractante înregistrată la Consiliu cu nr. 66226/23.09.2025, ... SRL solicită, pe cale de excepție, respingerea contestației pentru neconstituirea cauțiunii conform prevederilor art. 611 din Legea nr. 101/2016, iar, pe fond, respingerea ca nefondată. Sub sancțiunea respingerii contestației ca inadmisibilă, ... SRL avea obligația de a constitui, în termen de 5 zile de la sesizarea Consiliului, respectiv până la data de 16.09.2025, o cauțiune în quantum de 88.000 lei, ceea ce nu s-a întâmplat. Motivarea integrală a cererii de intervenție se regăsește în fișierul „[...../00161] cerere de intervenție pdf”, postat de autoritate în SEAP la 24.09.2025, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare.

VI. Prin adresa nr. 66117/3581-C4/23.09.2025, Consiliul a solicitat contestatoarei „în temeiul art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, vă revenea obligația de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului (până la 16.09.2025, ora 24), cauțiunea stabilită de respectivele prevederi, sub sancțiunea respingerii contestației. În condițiile în care recipisa de consemnare transmisă în copie Consiliului cu adresa dumneavoastră nr. 718/19.09.2025 menționează deschiderea contului de depozit aferent cauțiunii la data de 19.09.2025, vă solicităm să ne comunicați, până la finalul următoarei zile de la primirea prezentei, dovada constituirii cauțiunii în interiorul celor cinci zile stabilite de lege. De asemenea, ne veți comunica și extrasul de cont atașat recipisei, astfel cum se menționează la alineatul 3 al recipisei de consemnare emisă de Banca Comercială Română SA.”

VII. La 23.09.2025, ca răspuns la adresa Consiliului și în replică la cererea de intervenție formulată de SRL, ... SRL a transmis punctul de vedere înregistrat la Consiliu cu nr. 66374/23.09.2025, solicitând respingerea excepției inadmisibilității și a cererii de intervenție și admiterea contestației, arătând că întârzierea de două zile nu îi poate fi imputată și nu poate atrage sancțiunea extremă a inadmisibilității, fiind vorba despre o situație generată de o confuzie obiectivă. Pe de altă parte, cauțiunea este consemnată și disponibilă autorității, astfel încât finalitatea protecției conferite de cauțiune este atinsă integral. Totodată, se prevalează de faptul că nu i-a fost solicitată anterior cauțiunea, de către Consiliu.

VIII. La 23.09.2025, ... SRL, în combaterea punctului de vedere al contestatoarei, a transmis notele scrise înregistrate la Consiliu cu nr. 66560/24.09.2025, reiterând respingerea contestației SRL ca inadmisibilă, pentru constituirea cauțiunii cu nerespectarea termenului imperativ de 5 zile prevăzut la art. 611 din Legea nr. 101/2016. Intervenienta atașează dovezile aferente cheltuielilor de intervenție, în cuantum 8.470 lei.

IX. Conform art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016:

Art. 61¹. - (1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 **sub sancțiunea respingerii acesteia**, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de **maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului**, o cauțiune stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 88.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b);

b) 2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin.

(1) lit. a), respectiv nu mai mult de 2.000.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b.

În speță, sesizarea Consiliului a avut loc la 11.09.2025, când contestația a primit numărul de înregistrare 63516 (după cum se poate verifica și la <http://portal.cnsr.ro/>), iar, de la data de 11.09.2025, ... SRL a avut la dispoziție termenul legal de „maximum” 5 zile pentru constituirea cauțiunii, termen ce a expirat marți 16.09.2025, la ora 24:00, potrivit modalității de calcul de la art. 5 din aceeași Lege nr. 101/2016:

Art. 5. - (1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului.

(2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare.

Acestea fiind premisele, Consiliul constată formularea contestației fără a fi constituită și depusă cauțiunea până la expirarea termenul legal de „maximum” 5 zile, respectiv până marți 16.09.2025, la ora 24:00, deși este cert că societatea contestatoare avea cunoștință de dispozițiile art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016, depunând în decursul anilor mai multe contestații la Consiliu, după cum reiese din captura de ecran disponibilă la <http://portal.cnsr.ro/istoricdosare.html?a=search&Dosar-CNSC:nume-contestator=romoil> (portalul Consiliului):

DOSAR	AN	NUME CONTESTATOR	DENUMIRE AUTORITATE CONTRACTANTĂ	NUMĂR COMPLET	STATUS DOSAR	NR. INREGISTRARE CONTESTATIE LA EMITENT	DETALII
3586	2025	ASOCIEREA ROMOIL 2003 SRL CREATIVE ROAD DESIGN SRL CONSTRUCTII FEROVIARE DRUMURI PODURI SRL	COMPANIA NATIONALA DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE S.A. DRDP CONSTANTA	C9	In asteptare dosar achiziție		Detalii
3581	2025	ROMOIL 2003 SRL	PRIMARIA LIPANESTI	C4	In asteptare dosar achiziție		Detalii
3143	2024	ROMOIL 2003 SRL	COMPANIA DE APĂ SA	C3	Dosar finalizat	705	Detalii
523	2024	ROMOIL 2003 SR	CONSILIUL JUDETEAN BUZAU	C1	Dosar finalizat	FN	Detalii
138	2024	ROMOIL 2003 SRL	CONSILIUL JUDETEAN	C1	Dosar finalizat		Detalii

HIDROELECTRICA SA
SUCURSALA
HIDROCENTRALE
CURTEA DE ARGES

349	2023	ROMOIL 2003 SRL	CONSILIUL JUDETEAN BUZAU	C1	Dosar finalizat	668	Detalii
354	2023	ROMOIL 2003 SRL	CONSILIUL JUDETEAN BUZAU	C1	Dosar finalizat	88	Detalii
1098	2022	ROMOIL 2003 SRL	CONSILIUL JUDETEAN BUZAU	C1	Dosar finalizat	656	Detalii
880	2022	SC ROMOIL 2003 SRL	UNITATEA MILITARA 02384	C1	Dosar finalizat		Detalii
334	2015	SC Romoil 2003 SRL	Regia Națională a	C9	Dosar finalizat	536	Detalii

Față de normele redacte, în vigoare și prezumate absolut a fi cunoscute de către SRL, aceasta era debitoarea obligației legale de a constitui, din oficiu, până la data de 16.09.2025, ora 24:00, o caução în cuantum de 88.000 lei, obligație pe care nu a respectat-o, nefiind înaintată Consiliului dovada constituirii în termenul acordat de lege, ci, dimpotrivă, cauçãoa a fost constituită cu trei zile întârziere, respectiv la 19.09.2025, prin depozit bancar și prin recipisa de consemnare emisă de Banca Comercială Română SA, la 19.09.2025.

După cum s-a arătat, este certă cunoașterea de către SRL a obligației legale de constituire și depunere a cauçãoii în termenul de maximum 5 zile de la data sesizării, societatea depunând anterior mai multe contestații, pentru care a prezentat cauçãoi în interiorul termenului legal. De altminteri, contestatoarea a beneficiat de consultanță și reprezentare din partea unui avocat, deci a unui profesionist al dreptului, care nu se poate prevala de necunoașterea legii. Așadar, neîncadrarea în termenul de cinci zile ține în mod exclusiv de culpa nescuzabilă a contestatoarei, nicidecum de o eventuală pasivitate a organului jurisdicțional.

Această optică este întâlnită frecvent nu doar în jurisprudența Consiliului, ci și a instanțelor judecătorești de control, dovezi fiind, spre pildă:

- decizia nr. 1044/R-Cont din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal:

Analizând plângerea prin prisma susținerilor părților, a înscrisurilor depuse la dosar și a dispozițiilor legale aplicabile, Curtea apreciază că este nefondată. [...]

Petenta a formulat contestație împotriva comunicării autorității contractante, contestație care a fost respinsă ca inadmisibilă de către Consiliu, prin decizia 1705/[...] din 22.09.2020, **pentru neconstituirea cauçãoii prevăzute de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 în termenul prevăzut de aceleași dispoziții legale.**

Petenta susține nelegalitatea acestei decizii prin faptul că a achitat cauçãoa în termenul de 3 zile acordat de Consiliu [...], înainte de soluționarea contestației, iar, pe de altă parte, consideră că plata cauçãoii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației.

Se observă că, relativ la situația de fapt, contrar susținerilor petentei, prin adresa nr. [...] /16.09.2020, Consiliul nu i-a solicitat să constituie cauçãoa în termen de 3 zile de la

primirea adresei, ci să facă dovada constituirii cauțiunii în cuantumul și termenele prevăzute de lege, informând-o, totodată, despre sancțiunea aplicabilă.

Curtea reține că, potrivit art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, forma în vigoare la data sesizării Consiliului: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune [...]».

Așadar, **textul de lege prevede imperativ, sub sancțiunea respingerii, obligația persoanei care se consideră vătămată de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune**, cuantumul acestei cauțiunii fiind, de asemenea, stabilit, respectiv în procent de 2% din valoarea estimată a contractului, cu precizările de la lit. a) și b). **Data fiind claritatea textului de lege, fermitatea exprimării, precizarea în mod expres a sancțiunii, Curtea apreciază că această obligație de achitare a cauțiunii este o condiție de admisibilitate a contestației.**

De altfel, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor, printre altele, art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, a apreciat că sunt constituționale, reținând în considerentele Deciziei nr. 501 din 17 septembrie 2019: «34. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. 35. Așadar, Curtea constată că prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Astfel, aceste obiective urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim». [...]

Nu poate fi reținută susținerea petentei că ar fi aplicabile dispozițiile art. 1057 C. proc. civ., întrucât acestea reglementează cauțiunea judiciară, situație în care, într-adevăr, intră în sarcina instanței să stabilească cuantumul și termenul în care se achită cauțiunea dat fiind că acestea nu sunt prevăzute prin lege. Or, în speță, așa cum s-a reținut, conținutul art. 61¹ alin. (1) din Legea 101/2016 **stabilește expres atât termenul în care se constituie cauțiunea, cât și cuantumul și, mai mult, sancțiunea aplicabilă pentru neîndeplinirea obligației de constituire a cauțiunii în termenul prevăzut de lege, și anume respingerea contestației.** [...]

A invocat petenta jurisprudența națională în materie, însă această jurisprudență se conturează pe dispozițiile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, în forma anterioară modificării aduse prin O.U.G. nr. 114/2020. Anterior modificării, art. 61¹ alin. (1) prevedea: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sau art. 49, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauțiune [...]». Astfel, în condițiile în care nu era prevăzut un termen pentru constituirea cauțiunii, Consiliul stabilea în ce termen se îndeplinea respectiva obligație, ceea ce, în actuala formă de reglementare, acest lucru nu mai e posibil, termenul fiind stabilit expres.

Întrucât rezultă din înscrisurile depuse la dosar că petenta a achitat cauțiunea după expirarea termenului de 5 zile de la sesizarea Consiliului, prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, și anume la data de 16.09.2020, deși sesizarea fusese înregistrată la 09.09.2020, Curtea apreciază legală decizia Consiliului, fapt pentru care va respinge plângerea, ca nefondată.

Pe același raționament a mers și Curtea de Apel, Secția contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr. 453 din 28 iulie 2020, ale cărei considerente relevante le redăm:

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

O.U.G. nr. 23/2020, aplicabilă în cauză, a fost publicată în Monitorul Oficial al României nr. 106 din 12 februarie 2020 și a fost în vigoare până la data publicării Deciziei Curții

Constituționale nr. 221 din 2 iunie 2020, în Monitorul Oficial al României nr. 594 din 7 iulie 2020.

Raportat la practica anterioară a Consiliului, care permite constituirea ulterioară a cauțiunii, O.U.G. nr. 23/2020 a prevăzut că aceasta poate fi constituită în maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului.

În speță, petenta nu contestă depășirea termenului de 3 zile de mai sus, ci susține că nu se poate ignora depunerea acesteia, respectiv depunerea pe parcursul soluționării contestației, astfel încât această situație nu poate atrage respingerea contestației, scopul legii fiind atins, Consiliul neputând ignora depunerea cauțiunii, câtă vreme acest demers al petentei s-a realizat anterior soluționării contestației.

Ulterior modificării intervenite prin O.U.G. nr. 23/2020, art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 prevedea că, pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului, o cauțiune. **Este evidentă intenția legiuitorului de a stabili termenul limită până la care poate fi depusă cauțiunea, astfel încât în mod corect a reținut Consiliul că art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 este un termen de decădere, a cărei respectare nu este lăsată la aprecierea contestatoarei. Într-o atare situație, față de nedepunerea de către petentă, în termenul de maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului, a cauțiunii stabilită de acesta, în mod corect contestația petentei a fost respinsă prin decizia Consiliului nr. 1039 din 23 iunie 2020, petenta neputând invoca în sens contrar necunoașterea legii, respectiv rolul activ pe care trebuie să îl aibă Consiliul.**

Având în vedere argumentele menționate, instanța va respinge plângerea petentei.

Mai recente, *ex multis*:

- Curtea de Apel București, Secția a X-a contencios administrativ și fiscal și achiziții publice, decizia civilă nr. 454 din 25 iunie 2025:

Instanța apreciază că în mod corect a respins Consiliul contestația DIGI ca urmare a neconstituirii cauțiunii în acord cu dispozițiile art. 61 ind.1 din Legea nr. 101/2016

Potrivit disp. art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016, „(1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune stabilită după cum urmează: (...)”.

De altfel, conținutul art. 61 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 101/2016 stabilește expres atât termenul în care se constituie cauțiunea, cât și cuantumul, dar și sancțiunea aplicabilă pentru neîndeplinirea obligației de constituire a cauțiunii în termenul prevăzut de lege, și anume respingerea contestației.

Potrivit disp. art. 68 din Legea 101/2016, dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, ale Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare.

Or, în speță, omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art. 61 ind.1 alin.1 din Legea nr. 101/2016, **consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii.**

În atare situație, instanța nu poate primi susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, soluția adoptată cu privire la contestația formulată este în acord cu dispozițiile obligatorii ale Legii nr.101/2016.

Contrar susținerilor petentei, respingerea de către Consiliu a contestației în contextul neconstituirii cauțiunii nu reprezintă un formalism exagerat, ci o aplicare justă a unor dispoziții legale clare și imperative prin intermediul cărora se instituie o condiție de admisibilitate a căii de atac îndreptate împotriva actelor Autorității Contractante considerate nelegale, respectiv aceea de constituire a unei cauțiuni în termen de 5 zile de la data sesizării Consiliului.

Așa cum rezultă din disp. art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, obligația de consemnare a cauțiunii cu respectarea exigențelor dispozițiilor antereferite, inclusiv din

perspectiva termenului maxim, este o obligație imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare putând fi invocată nu numai de către partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu.

Analogia pe care o face petenta între cauțiune și taxa judiciară de timbru nu este una corectă, întrucât noțiunile sunt absolut distincte, cauțiunea nefiind o taxă judiciară, ci reprezintă atât o garanție instituită în favoarea creditorului, în speță în favoarea autorității contractante, menită să acopere eventuale prejudicii provocate acesteia prin depunerea contestației, cât și o garanție menită a descuraja cererilor exercitate cu rea-credință a drepturilor procesuale.

În atare situație, instanța nu poate primi susținerile petentei, cauțiunea neputând fi asimilată taxelor de timbru, drept urmare nu pot fi incidente prin analogie dispozițiile art.117 alin. 3 C. proc. civ., potrivit cărora actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza acesteia, cu atât mai mult cu cât obligativitatea depunerii la CNSC a dovezii consemnării cauțiunii este prevăzută de legiuitor sub sancțiunea respingerii contestației, iar nu a nulității contestației.

Nici susținerile în sensul că petenta nu a fost informată de către Consiliu asupra obligației de a face dovada constituirii cauțiunii în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului, sub sancțiunea respingerii contestației, nu pot fi primite de către instanță, de vreme ce din dosar rezultă contrariul acestora. Contrar susținerilor petentei, instanța apreciază că prin obligația de constituire a cauțiunii stabilită în sarcina petentei nu a fost încălcat dreptul acesteia la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil.

[...]

De altfel, în sensul celor de mai sus s-a pronunțat și practica judiciară, instanțele reținând temeinicia și legalitatea respingerii contestației pe motiv de neconstituire a cauțiunii **chiar și în ipoteza în care acestea au fost constituite până la momentul pronunțării deciziilor consiliului, dar cu nerespectarea termenului imperativ și legal de 5 zile de la data sesizării Consiliului.**

- Curtea de Apel Suceava, Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 276 din 18 iunie 2025:

Soluția de respingere, ca inadmisibilă, a contestației a fost atacată în cauza de față de către petenta [...] S.R.L., care a susținut că depunerea, la data de 13.05.2025, a dovezii constituirii cauțiunii ar fi trebuit să determine analiza pe fond a contestației sale.

Curtea nu împărtășește poziția petentei sub aspectul modalității de îndeplinire de către aceasta a obligației de constituire a cauțiunii.

Astfel, așa cum reiese din dosarul Consiliului (f.1-11), contestația a fost depusă la data de 16.04.2025, neînsoțită de dovada constituirii cauțiunii, aceasta fiind constituită abia la data de 13.05.2025, conform dovezii depuse la același dosar la f.82.

Or, potrivit prevederilor art. 61¹ alin.(1) din Legea nr.101/2016, „pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune”, al cărei quantum este stabilit prin aceeași normă legală. Textul de lege nu condiționează respingerea cererii, în condițiile neplății cauțiunii, **nici de emiterea vreunei adrese de către Consiliu**, nici de nedepunerea unei dovezi care să ateste constituirea cauțiunii ulterior expirării acestui termen, dar anterior pronunțării Consiliului.

[...]

Procedura de atribuire a contractelor de achiziție publică necesită o celeritate deosebită, context în care legea stabilește cu claritate obligațiile părților implicate în procedură, în fiecare etapă a acesteia, inclusiv în ipoteza contestării rezultatului procedurii.

Totodată, statutul de profesioniști al tuturor părților implicate în procedură ridică standardul rezonabil aplicabil în ceea ce privește demersurile efectuate de aceste părți și exclude pasivitatea în privința obligațiilor legale stabilite în sarcina fiecăreia dintre ele, mai ales atunci când este vorba despre obligații exprese.

Faptul că la data de 13.05.2025 Consiliul a ales să emită și o adresă către petentă, în sensul de a-i atrage atenția asupra nedepunerii la dosar a dovezii de constituire a cauțiunii nu determină concluzia că același Consiliu ar fi avut vreo obligație în acest sens. Dimpotrivă, **petenta pare a-și invoca propria culpă de a nu fi atașat la dosar dovada constituirii**

cauțiunii, în condițiile în care chiar în cuprinsul contestației, a susținut că ar fi achitat-o și ar fi atașat dovada corespunzătoare (f.11 dosar Consiliu).

Toate argumentele de mai sus converg spre soluția pe care Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor a adoptat-o în soluționarea contestației formulate de [...] S.R.L., motiv pentru care Curtea, în considerarea dispozițiilor art.34 alin.(5) din Legea nr.101/2016, urmează a respinge plângerea, ca nefondată.

- Curtea de Apel Craiova, Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 364 din 26 martie 2025:

Curtea reține că este instituită obligația consemnării cauțiunii de către contestator, fiind stabilit un termen de maximum 5 zile de constituire, termen calculat de la data sesizării Consiliului.

Din modul în care este redactat textul art.61 indice 1 alin.1 din Legea nr.101/2016 se deduce concluzia, pe de o parte, că este instituită obligația consemnării, nu a depunerii dovezii de consemnare, iar pe de altă parte, că o astfel de obligație este imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată, în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, o astfel de excepție putând fi invocată nu numai de partea interesată, ci și de CNSC din oficiu, față de caracterul său de ordine publică, fiind reglementată în legătură cu investirea legală a organului administrativ-jurisdicțional.

Așadar, pentru soluționarea contestației adresate CNSC era obligatorie consemnarea cauțiunii, consemnare care se impunea a fi făcută în termen de maximum 5 zile de la data sesizării CNSC, contestatoarea având obligația cunoașterii acestor obligații, atât sub aspectul cuantumului, cât și sub aspectul termenului de consemnare.

În speță, se constată că [...] SRL a transmis contestația, prin e-mail, la data de 06.02.2025, ora 15:34, aceasta fiind înregistrată la Consiliu în data de 07.02.2025, iar contestația nu a fost însoțită de dovada constituirii cauțiunii.

Prin adresa nr. [...] /18.02.2025, Consiliul a solicitat contestatoarei, în temeiul prevederilor art. 61 indice 1 alin. (1) din Legea nr. cu modificările și completările ulterioare, să-i comunice „dovada constituirii cauțiunii în termenul prevăzut de lege, respectiv recipisa de consemnare a cauțiunii, în original, în cuantumul stabilit de articolul menționat.”

La data de 19.02.2025, contestatoarea a înaintat recipisa de consemnare în valoare de 9.380 lei, achitată la data de 19.02.2025 .

În consecință, se constată că [...] SRL a formulat contestație la data de 06.02.2025, ce a fost înregistrată la Consiliu în data de 07.02.2025, iar cauțiunea a fost achitată și transmisă la data de 19.02.2025, cu depășirea termenului legal de 5 zile, prevăzut la art. 61 indice 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, ultima zi fiind 12.02.2025, calculată potrivit art. 5 din același act normativ.

Or, cum potrivit dispozițiilor art. 61 indice 1 alin. 1 din Legea nr.101/2016, obligația constituirii cauțiunii în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, este prevăzută sub sancțiunea respingerii contestației, Curtea constată corectă soluția dispusă de CNSC prin decizia contestată.

Împrejurarea că CNSC a solicitat contestatoarei dovada consemnării cauțiunii nu este în măsură să modifice termenul reglementat de textul legal al art.61 ind.1 alin.1 din Legea nr.101/2016, în sensul invocat de petentă, o astfel de solicitare de depunere a dovezii consemnării fiind efectuată în vederea depunerii dovezii de achitare a cauțiunii în ipoteze precum omisiunea de depunere sau de recepționare a acestei dovezi în cadrul dosarului aflat la CNSC, nu de prelungire a termenului legal de maximum 5 zile de la sesizare.

Curtea reamintește ca noțiunea de consemnare a cauțiunii este diferită de noțiunea de dovadă a consemnării cauțiunii, astfel încât, prin adresa nr. [...] /18.02.2025 comunicată petentei în data de 18.02.2025, i s-a solicitat a face dovada plății cauțiunii, fără a i se da termen pentru plata cauțiunii, cauțiunea trebuind a fi plătită până la data de 12.02.2025, ceea ce în speță nu s-a întâmplat, cauțiunea nefiind consemnată.

Omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art.61 ind.1 alin.1 din legea nr.101/2016, consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii, indiferent de argumentele petentei în sensul că platforma SEAP nu ar fi funcționat.

Ca atare, nu poate fi reținută nici susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, dispozițiile legale prevăd sancțiunea respingerii contestației.

- Curtea de Apel Alba Iulia, Secția de contencios administrativ si fiscal, decizia nr. 508 din 25 august 2025:

Din actele dosarului reiese că [...] S.R.L a depus contestația, la data de 03.07.2025, termenul pentru constituirea cauțiunii, calculat conform prevederilor art. 5 din Legea nr. 101/2016, s-a împlinit în data de 08.07.2025.

În speță din ordinul de plată nr. 145/06.07.2025, depus la dosar reiese că transferul a fost efectuat în data de 07.07.2025, în interiorul termenului de 5 zile, dar recipisa de consemnare a cauțiunii nr. [...] este emisă la data de 11.07.2025.

Termenul de 5 zile pentru constituirea cauțiunii, reglementat de art. 61 ind.1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, este unul de decădere, astfel că respectarea lui nu este lăsată la aprecierea contestatorului, **neputând fi modificat nici de C.N.S.C.**

Chestiunea litigioasă supusă analizei în speță, constă în stabilirea datei la care a fost constituită cauțiunea, petenta susținând că a procedat la consemnarea cauțiunii la data de 07.07.2025, aceasta fiind ziua în care a ordonat plata cauțiunii, conform Ordinul de plată nr. OP nr. 145- ref. tranzacție: [...], în opinia sa nu are relevanță că recipisa de consemnare a fost emisă de CEC Bank - Sucursala Cluj-Napoca la data de 11.07.2025.

Sub acest aspect relevante sunt prevederile art. 1497 din Codul civil care prevăd că: Dacă plata se face prin virament bancar, data plății este aceea la care contul creditorului a fost alimentat cu suma de bani care a făcut obiectul plății.

Acest articol este esențial pentru a stabili momentul legal al stingerii unei obligații de plată atunci când se folosesc instrumentele de plată, cum ar fi viramentul bancar.

Potrivit acestui text, momentul plății datoriei nu este momentul în care debitorul obligației ordonă plata, ci cel în care creditorul obligației intră efectiv în posesia creanței. Cele două momente se pot derula succesiv, imediat sau pot presupune scurgerea unui anumit termen, determinat fie de lipsa de disponibil în contul debitoarei, fie din neglijența celui care execută plata. Întârzierea băncii în executarea ordinului de plată nu dă dreptul beneficiarului plății să ceară despăgubiri, deoarece între cele două părți nu există raporturi juridice, acest drept avându-l numai ordonatorul plății.

Constituirea cauțiunii reprezintă o plată prin virament bancar, realizată printr-o tranzacție interbancară care presupune două operațiuni, respectiv: reținerea sumei din contul debitorul cauțiunii și aceea de alimentare a contului creditorului.

Or, potrivit normelor ce reglementează plata prin virament bancar, se consideră ca fiind efectuată plata (în cauză, constituită cauțiunea) doar la momentul la care suma de bani ajunge în contul creditorului, fapt juridic confirmat prin recipisa de consemnare a cauțiunii, care atestă data la care a fost alimentat contul creditorului.

În cauza, chiar în adresa emisă de CEC se arată că: suma aferentă OP-ului cu nr. 145 a intrat în contul de consemnări, aparținând Instituției noastre este 07.07.2025, iar suma aferentă OP ului a fost consemnata în data de 11.07.2025, generând recipisa cu numărul [...].

Or, art. 1497 din Codul civil, stabilește în mod clar data plății prin virament bancar, fără a exista în materia achizițiilor publice o reglementare derogatorie, care să permită Consiliului sau instanței să ia în considerare o altă dată, precum cea a inițierii plății de către debitor, singura care poate fi luată în considerare fiind data consemnării, respectiv 11.07.2025.

Contrar susținerilor petentei, constituirea tardivă a cauțiunii îi este imputabilă, din moment ce a inițiat tardiv demersurile bancare pentru constituirea cauțiunii, caz în care și-a asumat riscul ca alimentarea contului creditorului (operațiune echivalentă cu constituirea cauțiunii) să fie realizată cu depășirea termenului.

În consonanță cu cele statuate de Consiliu, instanța constată că obligația de consemnare a cauțiunii în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului este imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată, în caz de nerespectare de către contestator, cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare putând fi invocată nu numai de partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu față de caracterul său de ordine publică, fiind în legătură cu legala investire a organului administrativ-jurisdicțional.

Astfel, sancțiunea respingerii, impusă de art. 61 ind.1 din Legea nr.101/2016, operează dacă partea nu dovedește că a consemnat cauțiunea în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului, iar data consemnării este data alimentării contului creditorului și eliberării recipisei, depășită în speță, astfel că în mod legal a fost admisă excepția inadmisibilității, fiind nerelevant faptul că la data pronunțării CNSC, se achitase cauțiunea.

Instanța constată că este legală soluția CNSC de respingere ca inadmisibilă a contestației înregistrată la Consiliu sub nr. 44557/03.07.2025.

Pentru aceste considerente, instanța va respinge plângerea formulată împotriva Deciziei pronunțate de CNSC nr. 2104/C3/2486 din data de 31.07.2025, ca neîntemeiată.

- Curtea de Apel Alba Iulia, Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 492 din 6 august 2025:

[...] obligația de rezultat de constituire a cauțiunii se consideră îndeplinită în termenul de decădere de 5 zile de la sesizarea Consiliului doar dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în interiorul termenului prevăzut de art. 611 alin. 1 din Legea nr. 101/2016.

Ca atare, a considera că obligația de constituire a cauțiunii este îndeplinită dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, nu reprezintă nicidecum un formalism excesiv, ci o expresie a respectării principiilor instituite de art. 15 din Legea nr. 101/2016, care guvernează procedura de soluționare a contestațiilor.

Emiterea recipisei de consemnare a cauțiunii în termen de maximum 5 zile de la data sesizării CNSC este o probă obiectivă și nesusceptibilă de interpretare, perfect opozabilă atât CNSC – ca organ independent cu activitate administrativ-jurisdicțională, abilitat să soluționeze contestațiile în procedura reglementată de Legea nr. 101/2016, cât și celorlalte părți interesate, în contradictoriu cu care se soluționează contestația.

Pentru toate considerentele de fapt și de drept expuse, Curtea apreciază că Decizia CNSC nr. 1719/C2/2150 din 20.06.2025 este temeinică și legală, **cauțiunea fiind constituită de către petentă în afara termenului legal de maximum 5 zile, împrejurare față de care contestația formulată de [...] SRL a fost respinsă ca inadmisibilă.**

- Curtea de Apel Iași, Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 365 din 30 iulie 2025:

În speță, petenta a formulat contestație la CNSC împotriva rezultatului procedurii de atribuire la data de 03.06.2025, moment la care s-a născut și obligația de constituire a cauțiunii, în vreme ce recipisa de consemnare a cauțiunii a fost emisă la data de 11.06.2025, ceea ce conduce la concluzia nerespectării termenului legal de maximum 5 zile de la sesizarea CNSC, aspect reținut corect de Consiliu în decizia contestată.

Constituirea cauțiunii, fără încadrarea în termenul prevăzut de lege, nu poate fi considerată ca o respectare a cerinței imperative pentru soluționarea pe fond a contestației, cerință stabilită de art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016, care nu impune doar obligația de constituire a cauțiunii, ci și pe aceea de a respecta termenul legal de constituire. Prin urmare, consemnarea ulterioară expirării termenului legal nu poate fi validată de către instanță.

În raport de toate aceste considerente, Curtea, cu majoritate, reține că **soluția adoptată de către CNSC privind respingerea contestației pentru nedepunerea cauțiunii în termen legal este una legală**, iar, în temeiul art. 34 alin 5 din Legea nr. 101/2016, urmează a fi respinsă ca nefondată plângerea petentei.

- Curtea de Apel Timișoara, Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 665 din 30 iulie 2025:

Curtea amintește că obligația de consemnare a cauțiunii în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului este imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată, în caz de nerespectare de către contestator, cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare putând fi invocată nu numai de partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu față de caracterul său de ordine publică, fiind în legătură cu legala investire a organului administrativ-jurisdicțional.

Astfel, sancțiunea operează dacă partea nu dovedește că a consemnat cauțiunea în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului, fiind nerelevant faptul că la data pronunțării CNSC, se achitase cauțiunea, termenul stabilit de

legiuitor fiind un termen imperativ, în care contestatorul avea obligația să constituie cauțiunea, nerespectarea termenului atrăgând sancțiunea respingerii contestației, potrivit prevederilor art.61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

- Curtea de Apel Oradea, Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 396 din 9 septembrie 2024:

În urma corespondenței dintre CNSC și petentă, aceasta a depus la data de 05.08.2024, la dosarul de la Consiliu, dovada consemnării sumei de 41979,75 Ron, cu titlu de cauțiune, respectiv Recipisa de consemnare nr. [...] din data de 02.08.2024, emisă de CEC Bank - Sucursala ..., și Ordinul de plată nr. 1390/01.08.2024, emis de societatea petentă (f. 17-19 dosar CNSC).

Termenul de 5 zile prevăzut de art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016 se calculează conform art. 5 din Legea nr. 101/2016, respectiv conform sistemului intermediar de calcul al termenelor. Acest termen nu se calculează pe zile libere așa cum prevede Codul de procedură civilă, art. 5 din Legea nr. 101/2016 fiind normă specială care derogă de la norma generală.

Față de aceste aspecte, termenul a început să curgă la data de 26.07.2024 (următoarea zi după data sesizării Consiliului prin e-mail) și s-a împlinit la 30.07.2024.

În aceste condiții, petenta-contestatoare a constituit cauțiunea cu depășirea termenului de 5 zile, astfel încât, în temeiul art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016, Consiliul în mod corect a respins contestația pentru neconstituirea cauțiunii în termenul legal.

- Curtea de Apel Craiova, Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 376 din 22 februarie 2023:

Împrejurarea că CNSC a solicitat contestatoarei dovada consemnării cauțiunii nu este în măsură să modifice termenul reglementat de textul legal al art.61 ind.1 alin.1 din Legea nr.101/2016 în sensul invocat de petentă, o astfel de solicitare de depunere a dovezii consemnării fiind efectuată în vederea depunerii dovezii de achitare a cauțiunii în ipoteze precum omisiunea de depunere sau de recepționare a acestei dovezi în cadrul dosarului aflat la CNSC, nu de prelungire a termenului legal de maximum 5 zile de la sesizare.

Omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art.61 ind.1 alin.1 din legea nr.101/2016, **consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii.**

Ca atare, nu poate fi reținută nici susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, soluția adoptată cu privire la contestația formulată fiind în acord cu dispozițiile obligatorii ale Legii nr.101/2016.

- Curtea de Apel Târgu Mureș, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 412/R din 31 august 2021:

Raportat la prevederile art. art. 61¹ alin. (1) din Legea nr.101/2016, rezultă că pentru a putea proceda la soluționarea contestației, Consiliul trebuie să constate depunerea cauțiunii, constituită potrivit prevederilor legale. Termenul legal de constituire a cauțiunii este stabilit în mod expres de prevederile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, respectiv în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului. În aceste condiții, se constata că în mod corect Consiliul a verificat cu precădere îndeplinirea condiției prevăzute de dispozițiile legale anterior menționate.

Obligația de consemnare a cauțiunii cu respectarea exigențelor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 inclusiv din perspectiva termenului maxim este o obligație imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare putând fi invocată nu numai de către partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu, fiind în legătură cu legala investire a organului administrativ-jurisdicțional.

Cauțiunea nu este o taxă judiciară, ci reprezintă atât o garanție instituită în favoarea creditorului, în speță în favoarea autorității contractante, menită să acopere eventuale prejudicii provocate acesteia prin depunerea contestației, cât și o garanție menită a descuraja

cererilor exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. Ca urmare, în lipsa unui text expres, cauțiunea nu poate fi asimilată taxelor de timbru și nu pot fi aplicat prin asimilare dispozițiile art.117 alin. 3 C. proc. civ., potrivit cărora actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza acesteia.

Obligativitatea depunerii la CNSC a dovezii consemnării cauțiunii este prevăzută de legiuitor sub sancțiunea respingerii contestației, iar nu a nulității contestației, context în care nu sunt incidente prevederile procedurale ce reglementează posibilitatea înlăturării sancțiunii nulității.

Instanța observă că petentul a fost informat de către Consiliu potrivit înscrisurilor depuse la filele 22-26 din dosarul CNSC, comunicate la domiciliul procesual ales, pe numărul de fax și la adresa de email indicate în cuprinsul contestației, asupra obligației de a face dovada constituirii cauțiunii în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului (19.07.2021), sub sancțiunea respingerii contestației.

Însuși petentul menționează expres în cuprinsul plângerii că recipisa de consemnare a cauțiunii a fost comunicată și recepționată de către Consiliu în data de 28.07.2021, cu o întârziere de 2 zile față de termenul de 5 zile prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016.

Aspectul comunicării recipisei de consemnare cu încălcarea termenului legal imperativ prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, dar înainte de pronunțarea CNSC asupra contestației nu este de natură a înlătura sancțiunea respingerii contestației prevăzută expres de dispozițiile legii speciale.

Curtea de Apel Galați, Secția de contencios administrativ și fiscal:

- sentința nr. 45/2024 din 6 februarie 2024:

Curtea reține că, potrivit art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, forma în vigoare la data sesizării Consiliului: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune [...]».

Așadar, textul de lege prevede imperativ, sub sancțiunea respingerii, obligația persoanei care se consideră vătămată de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune. Dată fiind claritatea textului de lege, fermitatea exprimării, precizarea în mod expres a sancțiunii, Curtea apreciază că această obligație de achitare a cauțiunii este o condiție de admisibilitate a contestației.

De altfel, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor, printre altele, art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016, a apreciat că sunt constituționale, reținând în considerentele Deciziei nr. 501 din 17 septembrie 2019: «34. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. 35. Așadar, Curtea constată că prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Astfel, aceste obiective urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim».

Este evidentă intenția legiuitorului de a stabili termenul limită până la care poate fi depusă cauțiunea, astfel încât în mod corect a reținut Consiliul că **art. 61 ind 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 este un termen de decădere, a cărei respectare nu este lăsată la aprecierea contestatoarei.**

Față de cele mai sus menționate urmează să fie respinsă plângerea ca fiind nefondată.

- sentința civilă nr. 21/2024 din 22 ianuarie 2024:

Curtea reține faptul că din modul în care este redactat textul art. 61¹ alin. 1 din Leg. nr. 101/2016 se deduce concluzia că o astfel de obligație este imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată, în caz de nerespectare de către contestator, cu

respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, o astfel de excepție putând fi invocată nu numai de partea interesată ci și de CNSC din oficiu, față de caracterul său de ordine publică, fiind reglementată în legătură cu investirea legală a organului administrativ-jurisdicțional.

Așadar, pentru soluționarea contestației adresată CNSC, era obligatorie consemnarea cauțiunii, consemnare care se impunea a fi făcută în termen de maxim 5 zile de la data sesizării CNSC, contestatorii având obligația cunoașterii acestor obligații, atât sub aspectul cuantumului, **cât și sub aspectul termenului de consemnare.**

Față de cele arătate Curtea apreciază ca fiind legală decizia contestată motiv pentru care va respinge plângerea petentei S.C. [...] SRL ca nefondată.

Și Curtea de Apel Ploiești, Secția de contencios administrativ și fiscal, urmează direcția relevată mai sus, elocventă fiind, cu titlu de exemplu, decizia nr. 361 din 11 aprilie 2024:

Declanșând calea procedurală a contestației formulate împotriva rezultatului procedurii de atribuire aferent lotului nr. 1 prin formularea contestației, petenta se supune rigorilor instituite de Legea nr. 101/2016 în ceea ce privește procedura și termenele reglementate de aceasta, iar nu cele din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016 [...]. Din analiza textului legal anterior menționat, Curtea reține că este instituită obligația consemnării cauțiunii de către contestator, fiind stabilit un termen de maximum 5 zile de constituire, termen calculat de la data sesizării Consiliului.

Din modul de redactare a textului legal se deduce concluzia, pe de o parte, că este instituită obligația consemnării, nu a depunerii dovezii de consemnare, iar pe de altă parte, că o astfel de obligație este imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată, în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, o astfel de excepție putând fi invocată nu numai de partea interesată, ci și de CNSC din oficiu, față de caracterul său de ordine publică, fiind reglementată în legătură cu investirea legală a organului administrativ-jurisdicțional.

Or, în speță, petenta a formulat contestație la CNSC împotriva rezultatului procedurii de atribuire aferent lotului nr. 1 la data de 08.03.2024, în vreme ce recipisa de consemnare a cauțiunii a fost emisă la data de 15.03.2024, ceea ce conduce la concluzia nerespectării termenului legal de maximum 5 zile de sesizarea CNSC, aspect reținut corect de CNSC în decizia contestată.

Împrejurarea că CNSC a solicitat contestatoarei dovada consemnării cauțiunii nu este în măsură să modifice termenul reglementat de textul legal al art. 61¹ alin.1 din Legea nr. 101/2016 în sensul invocat de petentă, o astfel de solicitare de depunere a dovezii consemnării fiind efectuată în vederea depunerii dovezii de achitare a cauțiunii în ipoteze precum omisiunea de depunere sau de recepționare a acestei dovezi în cadrul dosarului aflat la CNSC, nu de prelungire a termenului legal de maximum 5 zile de la sesizare.

Omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art. 61¹ alin.1 din Legea nr. 101/2016, consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii.

În ceea ce privește invocarea de către petentă a Hotărârii Plenului CNSC din data de 5.06.2018, dată în aplicarea dispozițiilor O.U.G. nr. 54/2018, prin care s-a stabilit procedura de urmat în situația în care cauțiunea nu a fost constituită în cuantumul prevăzut de dispozițiile legale, prevăzându-se la pct. 3 că în situația în care cauțiunea depusă nu respectă cuantumul prevăzut la dispozițiile art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, completul va solicita dovada completării cauțiunii, în termen de 3 zile, Curtea reține că nu este aplicabilă întrucât nu concordă cu forma în vigoare la momentul soluționării contestației a prevederilor art. 611 din Legea nr. 101/2016, acesta fiind și motivul pentru care această hotărâre a fost abrogată prin Hotărârea Plenului CNSC nr. 1/8.02.2024.

În raport de toate aceste considerente, Curtea reține că soluția adoptată de către CNSC privind respingerea contestației formulată de [...] SRL este una legală, iar, în temeiul art. 34 alin 5 din Legea nr. 101/2016, Curtea urmează a respinge plângerea petentei, ca nefondată.

..... SRL pretinde că nu a constituit cauțiunea în termenul legal deoarece a așteptat să îi fie solicitată de Consiliu, argument care nu poate fi validat, textul art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 fiind aplicabil indiferent de primirea sau nu a vreunei adrese din partea Consiliului. De altminteri, contrar opiniei contestatoarei, nu există o practică a Consiliului în sensul transmiterii de adrese de informare a contestatorilor despre existența art. 61 ind. 1 alin. (1), care prevede obligația constituirii într-un anumit termen a unei cauțiuni pecuniare. Dimpotrivă, prin art. 1 din Hotărârea Plenului Consiliului nr. 1 din 8 februarie 2024 (<http://www.cnsc.ro/wp-content/uploads/2024/hotarari/Hotarare-Plen-08.02.2024.pdf>) a fost abrogată Hotărârea Plenului din 5 iunie 2018 (<http://www.cnsc.ro/wp-content/uploads/2018/06/2018.06.Cautiune.pdf>), care prevedea: „Pentru contestațiile transmise sau depuse la Consiliu începând cu data de 04 iunie 2018, se va solicita operatorilor economici prezentarea dovezii constituirii cauțiunii impuse la art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, modificată prin O.U.G. nr. 45/2018.”

Așadar, nu mai există niciun temei pentru demersul birocratic constând în transmiterea de către Consiliu de adrese de atenționare a contestatorilor asupra existenței unui text de lege în vigoare de peste cinci ani, timp arhisuficient pentru a fi citit, înțeles și aplicat de către respectivii contestatori. Cu atât mai mult aceștia sunt ținuti a realiza diligențele constituirii cauțiunilor cu respectarea termenului legal maximal de 5 zile cu au beneficiat de consultanța de specialitate din partea unui profesionist al dreptului – avocat, ce nu se poate exonera de obligația cunoașterii normelor art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, în vigoare de mult timp.

În atari condiții, chestiunea neonorării obligației de constituire a cauțiunii fiind lichidată, Consiliul se vede nevoit să aplice normele obligatorii, imperative, ale art. 61 ind. 1 alin. (1) evidențiate mai sus și, pe cale de consecință, să respingă contestația SRL. Întrucât normele supracitate au prevalență în aplicare și împiedică organul de jurisdicție să analizeze contestația pe fond sau din punct de vedere al excepțiilor, contestația respectivă este respinsă indiferent și independent de analiza pe fond a ei sau a altor excepții.

În acest litigiu a fost primită și cererea de intervenție voluntară accesorie aparținând SRL, la analiza condițiilor de formulare a căreia, în raport cu prevederile în vigoare ale art. 17 alin. (3) și (4) din Legea nr. 101/2016, se observă admisibilitatea ei în principiu:

(3) Până la soluționarea contestației de către Consiliu, operatorii economici interesați să participe la procedura de atribuire, respectiv, după caz, operatorii economici participanți la procedura de atribuire pot formula cerere de intervenție voluntară în litigiu, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, în termen de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației. În cazul

procedurilor a căror inițiere nu se realizează prin publicare în SEAP, termenul de 10 zile se calculează de la data comunicării contestației.

(4) Cererea de intervenție se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante și contestatorului/contestatorilor, nu mai târziu de expirarea termenului legal de formulare a acesteia.

..... SRL are calitatea de ofertantă câștigătoare la procedura de atribuire, are calitate și capacitate procesuală și a dovedit un interes legitim propriu în pricină, prin promovarea cererii, constând în menținerea poziției de câștigătoare, motiv pentru care, în conformitate cu art. 65 alin. (1) C. proc. civ., Consiliul încuviințează în principiu cererea de intervenție, formulată în interiorul termenului de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației (15.09.2025), în cadrul secțiunii specifice a anunțului de participare. Interesul intervenientei de a își păstra poziția și de a semna contractul care i-a fost atribuit este unul legitim, născut, personal și actual (condiții enumerate la art. 33 C. proc. civ.). Din parcurgerea cuprinsului cererii intervenientei, se vedește că este în sensul sprijinirii poziției autorității contractante, fără nicio pretenție proprie, cu privire la actele atacate în prezenta procedură administrativ-jurisdicțională, situație în care Consiliul stabilește că cererea este intervenție voluntară accesorie în sprijinul autorității contractante.

Data fiind neconstituirea cauțiunii în termenul legal, aspect sesizat de intervenientă sub forma excepției inadmisibilității, cererea de intervenție aparținând SRL este întemeiată, urmând a fi admisă, însă nu în formula respingerii contestației ca inadmisibilă, ci a respingerii contestației pentru neconstituirea cauțiunii în termenul prescris de art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, aceasta fiind formula legală.

Cererea de intervenție va fi admisă inclusiv în ceea ce privește capătul de cerere de obligare a contestatoarei la plata către intervenientă a cheltuielilor pe care le-a presupus intervenția procesuală. Cu privire la acest din urmă capăt de cerere, de suportare a onorariului avocațial ocazionat de intervenția pentru combaterea contestației, capătul este supus dispozițiilor art. 26 alin. (9) din legea remediilor și celor aplicabile în mod corespunzător din Codul de procedură civilă. Probatoriul cauzei a relevat că SRL s-a aflat în culpă, motiv pentru care SRL a inițiat combaterea contestației pe cale administrativ-jurisdicțională. Existând o culpă din partea ei, se impune ca firma contestatoare să suporte cheltuielile efectuate de intervenientă. În consecință, Consiliul consideră întemeiată și va admite solicitarea de obligare a contestatoarei aflate în culpă procesuală la plata celor efectuate de aceasta, ca intervenientă, în cursul soluționării contestației.

Cheltuielile solicitate sunt în sumă de 8.470 lei și reprezintă: „Onorariu conform Contractului de asistență juridică nr. 3087567 din 01.10.2022 Onorariu de avocat aferent cererii de intervenție formulate

cu privire la contestația depusă de SRL - dosarul nr. 3581/C4-2025", pentru „.....” - Cabinet de Avocat, servicii facturate cu seria AVPT2024 nr. 0324/22.09.2025 și achitat de societatea intervenientă la 23.09.2025, potrivit referinței ING Bank N.V. Amsterdam, Sucursala București, 0500021000000000 00000160858913, acte depuse în copie la dosarul cauzei. Dreptul intervenienților accesorii de a le fi rambursate cheltuielile de judecată, condiționat de încuviințarea în principiu și de admiterea pe fond a cererilor lor de intervenție, este recunoscut și de multiplul precedent al Înaltei Curți de Casație și Justiție reprezentat, exemplificativ, de:

- decizia nr. 4.240 din 6 decembrie 2018, Secția I civilă;
 - decizia nr. 1.872 din 23 octombrie 2019, Secția I civilă;
 - decizia nr. 3.878 din 24 iulie 2020, Secția de contencios administrativ și fiscal;
 - decizia nr. 985 din 11 mai 2021, Secția I civilă,
- hotărâri disponibile spre consultare de către persoanele interesate pe portalul <https://www.scj.ro/736/Cautare-jurisprudenta>.

În eventualitatea unei căi de atac, după cum se cunoaște, în lumina art. 30 alin. (2) și a art. 31 alin. (3) din Legea nr. 101/2016:

- în plângere, contestatorul nu poate invoca alte motive împotriva actelor autorității contractante decât cele cuprinse în contestația adresată Consiliului;
- nu se pot depune probe noi față de cele care au fost depuse în cadrul contestației.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Respinge, pentru neconstituirea cauțiunii în termenul legal, contestația SRL înregistrată la Consiliu cu nr. 63516/11.09.2025, în contradictoriu cu Comuna

Încuviințează, în principiu, și admite cererea de intervenție voluntară accesorie nr. 66226/23.09.2025, depusă de SRL. Obligă contestatoarea SRL la plata către intervenienta SRL a sumei de 8.470 lei, reprezentând cheltuieli aferente intervenției sale pentru combaterea contestației.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....

